

քանիք: Առ որ ահա և ես գիրովարտակ միամտութեան գրեալ առ նա առաքելի ընդ յիշեալ մեծագահին ըստ որոյ (հետագայում է ավելացված, նախապես գրված է եղել «և զի», ապա ջնջված—Ն. Մ.) և քոր գերաստիճանութիւն տացէ մնա զմիամտութիւն և առաքեսցէ ի տեղի իր: Յետ որոյ և ես զամենայն զքանս նորին և գգործս տեղւոյն բարի կերպի ունիմ հաստատել, և զտորք Էջմիածնայ բոլոր կառավարութիւն հաստատուն հրամանա հիմնաւորել յաղագս բարեաց և ապահովութեանց ամենից: Այլ վասն սուրբ Էջմիածնի պատկանեալ բոլոր գործոցն որպէս հրամայեալ են մեծագահ Ֆաթալի խանի, ունի պատմել ձեզ զամենայն, և դաշինս հաստատեալ ընդ ձեզ, ըստ որոյ ուրեմն դուք հաստատով ամենայն միամտութեամբ քանից և աստութեանց նորին, վերադարձուցիք զկաթողիկոսըն, և զհմ խնամքն առ ձեզ կատարեալ ծանիջիք: 19 ջօմաստի էլ ավել ամսոյ 1240 (1824 թ.—Ն. Մ.) թուին:

ՀԻՇԱՏԱԿԱԳՈՒՌԹՅՈՒՆ

(Հետագայում ջնջված է վերնագրի երկու տողը և գրված է հետևյալը)

Թարգմանութիւն հրովարտակի ժառանգի տէրութեան պարսից Ապպաս Միրզայ Ծահգատային առ Ներսէս արքեպիսկոպոսն հայոց ի Վրաստան:

№ 447

ՊԱՏԱՌԻԿՆԵՐ

Ա. Զարդանկարչութիւն

Թերթերը՝ 4 կտոր:— Մեծությունը՝ երկուսը՝ 25,7×20,3 սմ., իսկ մյուս երկուսն էլ՝ 24,7×19,3 սմ.:— Նյութը՝ թուղթ:— Կազմը՝ կպցված է դեղնավուն հաստ չորս սովարաթղթի վրա:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գիրը՝ բոլորգիր:— Զարդագրություն՝ սրանք պարունակում են բազմաթիվ գեղեցիկ զարդագրեր, թռչնագրեր և լուսանցազարդեր, ինչպես նաև մի քանի այլ նկարների նմուշներ (զըմբեթ, թռչուն և այլն): Բոլորը նկարված են կարմիր ներկով, բացի երկուսը, որոնք տպագիր են և սև գույնի (զազանագիր և զազանագիր-ձկնագիր):— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ծաղկողը՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 16—17-րդ դարեր:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ Վեհափառ Հայրապետը նվեր է ստացել մի ազգայինից և դրանք հանձնել Մայր Աթոռի Զեռագրատանը:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

20-րդ դարի չարագործ մի մարդ միջնադարյան արժեքավոր հայերեն մի ձեռագրից բարբարոսաբար կտրատել է շուրջ 200 զարդանկարչական և զարդագրական նմուշներ և կպցրել չորս սովարաթղթի վրա, ըստ երևոյթին դրանց կրկնօրինակները հանձնելու համար: Թվում է, թե սրանք օգտա-

գործվել են որպէս նմուշ զարդանկարչության և զարդագրության հետագա աշխատանքի համար:

ա. Սուաջին կտորն ունի 43 տառեր և զարդանկարներ: Տառերի մեծ մասը «Ե»-ն է, կա նաև Ա, Գ, Ի, Մ և Յ տառերի նմուշներ: Բոլորն էլ մեծատառով են գրված:

բ. Երկրորդ կտորն ունի 45 տառեր և լուսանցազարդեր: «Ե» տառից կան մի տասնյակ միայն, իսկ Ա և Ի տառերից՝ մի քանի հատ միայն: Բոլորը մեծատառեր են:

գ. Երրորդ կտորն ունի 49 տառեր և լուսանցազարդեր: Տառերից կան հետևյալ նմուշները՝ Գ, Դ, Ե, Ժ, Ի, Մ, Յ և Տ: Նկարների մեջ կա թռչուն, ծաղիկ և գմբեթ:

դ. Չորրորդ կտորն ունի 58 տառեր և լուսանցազարդեր: Մեծատառերի մեծագույն մասը «Ե»-ն է. կա նաև մեկական Դ և Ի տառերից: Լուսանցազարդերի քանակը 10—11 է:

Բ. Զարդանկարչութիւն

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 24,4×18,6 սմ.:— Նյութը՝ թուղթ:— Կազմը՝ կպցված է դեղնավուն հաստ սովարաթղթի վրա:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գիրը՝ բոլորգիր:— Զարդագրություն՝ պարունակում է գեղեցիկ զարդագրեր, լուսանցազարդեր և գլխազարդեր:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ծաղկողը՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 17—18-րդ դարեր:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ Վեհափառ Հայրապետը նվեր է ստացել մի ազգայինից և այն հանձնել Մայր Աթոռի Զեռագրատանը:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Նախորդի նման չարագործ մի ձեռք միջնադարյան արժեքավոր հայերեն մի ձեռագրից բարբարոսաբար կտրատել է հայկական զարդանկարչության 54 գեղեցիկ փոքրիկ նմուշներ և կպցրել մի սովարաթղթի վրա, շատ հավանաբար կրկնօրինակները հանելու կամ հետագայում նկարչական իր աշխատանքում օգտագործելու համար:

Այստեղ կան գեղեցիկ երեք գլխազարդեր, բազմաթիվ լուսանցազարդեր, երեք գմբեթներ, բազմաթիվ խաչեր և զարդագրեր, մի քանի թռչնագրեր:

Գ. Զարդանկարչութիւն

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 37,5×30,2 սմ.:— Նյութը՝ թուղթ:— Կազմը՝ կպցված է ոչ ուղորկ խումացած մի սովարաթղթի վրա:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գիրը՝ բոլորգիր:— Զարդագրություն՝ պարունակում է միջնադարյան հայկական զարդանկարչության գեղեցիկ նմուշներ:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ծաղկողը՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 16—17-րդ դարեր:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ Վեհափառ Հայրապետը նվեր է ստացել մի ազգայինից և այն հանձնել Մայր Աթոռի Զեռագրատանը:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

Նախորդների նման չարագործ մի մարդ միջնադարյան արժեքավոր հայերեն մի ձեռագրից բարբարոսաբար կտրատել է հայկական զարդանկարչության 111 գեղեցիկ նմուշներ և կպցրել մի բառվարաթղթի վրա, ըստ երևույթին կրկնօրինակները հանելու կամ հետագայում իր աշխատանքում օգտագործելու համար:

Այստեղ կան բազմաթիվ սիրուն լուսանցազարդեր, զարդագրեր, թռչնագրեր, ծառեր ու ծաղիկներ: Կան նաև մի քանի գմբեթներ, մարդագրեր և զարդեր:

Պատտիկի կոնակում կպցված են Կ. Պոլսի հայկական թերթի կտրոններ, որոնք ցույց են տալիս, որ այս պատտիկը Ս. Էջմիածին է հասել Ստամբուլից:

Գ. Զարդանկարչություն

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 42,6×27,5 սմ.:— Նյութը՝ թուղթ:— Կազմը՝ կպցված է դեղնավուն բարակ թղթի վրա:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գիրը՝ բոլորգիր:— Զարդագրություն՝ պարունակում է հայկական զարդանկարչության գեղեցիկ նմուշներ՝ լուսանցազարդեր և զարդագրեր:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ծաղկողը՝ Սամվել:— Ժամանակը՝ 16—17-րդ դարեր:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ Վեհափառ Հայրապետը նվեր է ստացել մի ազգայինից և այն հանձնել Մայր Աթոռի Ձեռագրաստանը:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

Նախորդների նման չարագործ մի ձեռք միջնադարյան արժեքավոր հայերեն մի ձեռագրից բարբարոսաբար կտրատել է հայկական զարդանկարչության 31 գեղեցիկ նմուշներ և կպցրել մի թղթի վրա, ըստ հավանաբար կրկնօրինակները հանելու կամ հետագայում իր աշխատանքում օգտագործելու համար:

Այստեղ կա սիրուն մի գմբեթ, մարդագլուխ երկու թռչուններ, մի քանի զարդագրեր (Ս, Բ, Ե, Թ, Ի, Ծ, Մ և Ա) լուսանցազարդեր: Բացի այդ կա նաև ծաղկավոր մին կտորեղևի փոքրիկ նմուշներ (թվով 28 հատ), ինչպես նաև վեց կտոր գործվածքեղևներ, մինչև մեծ և մեկը՝ փոքր:

Պատտիկում կան նաև բազմաթիվ գրություններ (սև և կարմիր), կտրատված ձեռագրից, որոնցից մի մասը արվում է ստորև.

Չորրորդ կիրակին կարդա և գծրագրադա զՍամուելս յիշես:

... ուրախ լինին ժողով:
Չորրորդ ստորև ՄՂ. գովես Էմ Ձա:
Շարաք Շողակաթին տեղեան Սրբոյն Գրիգորի:
Ընթերց(ուածս) ի Սովոնիայ մարգարէէ:
... թին. ՍՂ. Հիմունք նորս ի լես: Ընթ...
Հերանասաց վա ...

Աւետարան ըստ Մարթնայի:
... լսելոյ լուիցէ: Ծարաք Շողակա ...
... գշի Նունէ և Մանէ ...

Սբ. Խաչին հինգերորդ ստորն:
Տէրով կացցէ: Աւետարան Յոհան:
Յիսուս ի տանարին ի սրահին:
Մանկանցն Բերդէնմի, սղ եց իրն...
Ընթերցուածս յՆապեա մարգարէէ:
Երեքշաբթի Գայիանանցն:
(Այս բոլորը տրված է որպես բոլորգրի նմուշներ):

Ե. Զարդանկարչություն

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 29,7×23 սմ.:— Նյութը՝ թուղթ:— Կազմը՝ կպցված է դեղնավուն մի թղթի վրա:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գիրը՝ բոլորգիր:— Զարդագրություն՝ պարունակում է հայկական զարդանկարչության գեղեցիկ նմուշներ՝ զարդագրեր և թռչնագրեր, լուսանցազարդեր և գլխազարդեր:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ծաղկողը՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 16—18-րդ դարեր:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ Վեհափառ Հայրապետը նվեր է ստացել մի ազգայինից և այն հանձնել Մայր Աթոռի Ձեռագրաստանը:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

Նախորդների նման չարագործ մի մարդ միջնադարյան արժեքավոր հայերեն երկու ձեռագրերից բարբարոսաբար կտրատել է հայկական զարդանկարչության 103 գեղեցիկ նմուշներ և կպցրել մի թղթի վրա, ըստ երևույթին կրկնօրինակները հանելու կամ հետագայում իր աշխատանքում օգտագործելու համար:

Շատ հավանաբար վերոհիշյալ զարդանկարչական մինգ պատտիկները (թվով ութ հատ) չարանեղ գործն է նույն անձի, որ մի քանի ձեռագրեր կտրատելով դրանք փչացրել է անխիղճ կերպով:

Այստեղ կան երկու տեսակի հայկական զարդանկարչության փոքրիկ նմուշներ, որոնցից մեկ մասը գեղեցիկ է և ավելի մին շքեանի, իսկ մյուս մասը միջակ որակի, ավելի ուշ շրջանի պատկանող:

Գեղեցիկ են երեք գլխազարդեր, բազմաթիվ լուսանցազարդեր, թռչնագրեր և զարդագրեր: Միջակ որակի են մնացած մինգ գլխազարդերը, մի քանի սրբերը և այլ զարդանկարները:

Պատտիկի թղթի կոնակում կպցված են պոլսահայ թերթի (1900 թվականի) չորս կտրոններ, որոնք բացահայտ կերպով ցույց են տալիս, որ այս և նախորդ մյուս զարդանկարչական պատտիկները ստացվել են Ստամբուլից: Շատ հավանաբար ձեռագրերի կտրատումը տևոյ է ունեցել 1900-ական թվականներին Պոլսում:

ՀԻՇՍԱՎԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Թղթի կոնակում թանաքով գրված են դրամական որոշ հաշիվներ, թվականներ և անուններ:

Չանց առնելով հաշիվներն ու թվականները, ստորև սրվում են անուններն և մի քանի այլ տողերը:

- (Ա)նդրիսա ոսվածքին:
- Գումարը ուրիշ տեղ գրած էմբ:
- Կաշին տեֆտերիս մեջ լե...:
- Տիգրանակերտցի փոքր տղան:
- Չնկուշցի Պորսեանը:
- Հողեցի Ահարոն:

(Այս բոլորը գրված է 1900 թ. փետրվար, մարտ և ապրիլ ամիսներին):

Ձ. Բարոզգիրք

Թերթերը՝ 1:— Մեծությունը՝ 15,7×14,8 սմ.:— Նյութը՝ սևացած և կեղտոտած բարակ թուղթ:— Վիճակը՝ անբավարար, ներքևի մի մասը կտրված է:— Գրությունը՝ միայուն:— Դատարկ թղթերը՝ 1բ:— Տողերը՝ 27:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ նոտրգիր:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 18-րդ դար:— Ծանոթություն՝ պատասխիլը հանված է 1755 թ. Կ. Պոլսում գրված Բարոզգրքի միջից (Ձեռագրատան Աճ 188 ձեռագիրը), որ ստացվել է Թբիլիսիից:

Է. Աղոթագիրք

Թերթերը՝ 1:— Մեծությունը՝ 16×10,6 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած և կեղտոտած թուղթ:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գրությունը՝ միայուն:— Դատարկ թղթերը՝ 1բ:— Տողերը՝ 20:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ շղագիր:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ Ուստիան:— Ժամանակը՝ 19-րդ դար:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ պատասխիլը հանված է 1983 թ. Կահիրեից ստացված 1363 թ. Աղոթագրքի միջից (Ձեռագրատան Աճ 250 ձեռագիրը):

ՀԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Թ. 1ա.—... (Դա)նիել, Սեդրակ, Միսաք, Միսաել, Եզեկիայ, Գանձիայ, Սարմիայ, Ուրիել, Դածիել, ուր այս անուանքս յիշեն անդադար, ոչ մերծեմայ օգնական և պահապան եղերուք ծառայիս Աստուծոյ Եղիսաբեթի դուստր յնստիսանին:

Ը. Փիլիսոփայություն

Թերթերը՝ 2:— Պրակները՝ 1:— Մեծությունը՝ 17×12 սմ.:— Նյութը՝ սևացած և կեղտոտած բարակ թուղթ:— Կազմ՝ չունի:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գրությունը՝ միայուն:— Դատարկ թղթեր՝ չունի:— Տողերը՝ 21:— Գծումները՝ ճնշումով:— Գիրը՝ նոտրգիր:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 18—19-րդ դարեր:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ հանված է ձեռագրի միջից:

Թ. Հաշի

Թերթերը՝ 2:— Պրակները՝ 1:— Մեծությունը՝ 22,2×17,3 սմ.:— Նյութը՝ մաքուր բարակ թուղթ:— Կազմ՝ չունի:— Վիճակը՝ լավ:— Գրությունը՝ միայուն:— Դատարկ թղթերը՝ 1բ—2բ:— Տողերը՝ 19:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ նոտրգիր:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 19-րդ դար:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ սույն պատասխիկն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից:

ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Հաշիվը ցույց է տալիս օսմանյան, պարսկական և ռուսական ոսկեդրամների և արծաթ դրամների մի հավաքածու: Հավանաբար այն պատկանել է մի մափիու, կամ նույն ինքն Ս. Էջմիածնի թանգարանին: Յուրաքանչյուրի քանակը գրված է արաբական թվերով:

Թ. Նամակ (Պարսկերեն)

Թերթերը՝ 1:— Մեծությունը՝ 21,2×12,4 սմ.:— Նյութը՝ դեղնավուն բարակ թուղթ:— Վիճակը՝ լավ:— Գրությունը՝ միայուն:— Դատարկ թղթերը՝ 1բ:— Տողերը՝ 9:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատա:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 19-րդ դար:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ պարսկերեն սույն նամակն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից:

ՀԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Թ. 1բ.— Այստեղ կա փոքրիկ ձվանն պարսկերեն մի կնիք, 1,6×1 սմ. չափերով, որտեղ գրված է հետևյալ անունը.

Նաֆի Մուհամեդ:

№ 448

ՖեՐՄԱՆ

(Տաճկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 147,3×52,6 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած հաստ թուղթ:— Կազմը՝ կոնակում կանաչ կտոր է կցցված:— Վիճակը՝ բավարար, միայն ներքևի մասում որոշ տեղ մաշված և ծակված է:— Գրությունը՝ միայուն:— Տողերը՝ 30:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատա:— Զարդագրություն՝ ֆերմանի վերևի կիսում կա շատ գեղեցիկ մի զարդանկար, բրգան, որի լայնությունը 37 սմ. է, իսկ բարձրությունը՝ 57 սմ.: Բուրգի ներքևի մասում նախշազարդ գեղեցիկ ֆունի վրա ոսկեգույն կապրերով գրված է երկրի

սուրբանի անվան խորհրդանիշը (դոռան): Բուրգի մեջ նկարված են մի շարք գեղեցիկ վարդեր, ծաղիկներ, տերևներ և այլ զարդեր: Բուրգից դուրս, վերևի մասում, աջակողմյան և ձախակողմյան մասում կան տերևաձև երկու զարդեր, որոնց ոսկեգույն ֆոնի վրա նկարված է մեկական գեղեցիկ ծաղիկներ: Այս բոլորի համար օգտագործված են ոսկեգույն, վարդագույն, կարմիր, կանաչ, սև, կապույտ և այլ գույներ: Այս ֆերմանը հանդիսանում է 19-րդ դարի սկզբի տաճկական զարդանկարչության շատ գեղեցիկ նմուշներից մեկը:— **Գրիշը՝** աննայտ:— **Պատվիրատուն՝** օսմանյան սուրբան Սելիմ Գ. Ղազի (1788—1808 թթ.):— **Ծաղկողը՝** աննայտ:— **Ժամանակը՝** 1802 թ.:— **Վայրը՝** Կոստանդնուպոլիս:— **Ծանոթություն՝** սույն ֆերմանն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇՍԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

(Ֆերմանի կոճակի ներքևի մասում գրված է) Սուրբան Սելիմ բազաուրի օսմանցուց լանուն Դաիթ (Գավիթ Ե. Էնեկեթցի—1801—1807 թթ.—Ն. Մ.) կաթողիկոսին երկրորդ անգամ շնորհեալ բարաթն է ի ՌՄՄԱ (1802 թ.—Ն. Մ.) թուին:

№ 449
ՖԵՐՄԱՆ
(Տաճկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— **Մեծությունը՝** 141,2×49 սմ.:— **Նյութը՝** դեղնած հաստ թուղթ:— **Կազմը՝** կոճակի վերևի կես մասում կանաչ կտոր է կպցված:— **Վիճակը՝** բավարար, միայն ներքևի մասում թղթից մի կտոր արկված է:— **Գրությունը՝** միապտու:— **Տողերը՝** 31:— **Գծումները՝** ստանց նշումի:— **Գիրը՝** արաբատա:— **Զարդագրություն՝** ֆերմանի վերևի կիսում կա գեղեցիկ մի զարդանկար, բլրգանձ, որի լայնությունը 31 սմ. է, իսկ բարձրությունը՝ 65 սմ.: Բուրգի ներքևի մասում կապույտ և կապույտ ֆոնի վրա ոսկեգույն կապրերով գրված է երկրի սուրբանի անվան խորհրդանիշը (դոռան): Բուրգի մեջ նկարված են բազմաթիվ ծաղիկներ և տերևներ: Օգտագործված են ոսկեգույն, մանուշակագույն, կարմիր և կապույտ գույները: Բուրգի երկու կողմերում քաշված են զուգահեռ ոսկեգույն երկու գծեր, իսկ այս գծերից դուրս կան ոսկեգույն, կապույտ և կարմիր նախշեր: Այս ֆերմանը հանդիսանում է 18-րդ դարի վերջի տաճկական զարդանկարչության գեղեցիկ նմուշներից մի օրինակ:— **Գրիշը՝** աննայտ:— **Պատվիրատուն՝** օսմանյան սուրբան Սելիմ Գ. Ղազի (1788—1808 թթ.):— **Ծաղկողը՝** աննայտ:— **Ժամանակը՝** 18-րդ դար:— **Վայրը՝** Կոստանդնուպոլիս:— **Ծանոթություն՝** սույն ֆերմանն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇՍԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

(Ֆերմանի կոճակի վերևի մասում գրված է) Սուրբան Սելիմ բազաուրի արաբան է, որ ետ Տեան մերոյ Ղուկաս Սրբազան (Ղուկաս Ա. Կաթողիցի— 1780—1799 թթ.—Ն. Մ.) կաթողիկոսին:

№ 450
ՖԵՐՄԱՆ
(Տաճկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— **Մեծությունը՝** 186,5×74,7 սմ.:— **Նյութը՝** դեղնած բարակ թուղթ:— **Կազմը՝** կոճակի վերևի կես մասում կանաչ կտոր է կպցված:— **Վիճակը՝** բավարար:— **Գրությունը՝** միապտու:— **Տողերը՝** 28:— **Գծումները՝** ստանց նշումի:— **Գիրը՝** արաբատա:— **Զարդագրություն՝** ֆերմանի վերևի կիսում կա շատ գեղեցիկ մի զարդանկար, բրգանձ, որի լայնությունը 26 սմ. է, իսկ բարձրությունը՝ 48,5 սմ.: Բուրգի ներքևի մասում կանաչ, կապույտ և կարմիր ֆոնի վրա ոսկեգույն կապրերով գրված է երկրի սուրբանի անվան խորհրդանիշը (դոռան): Կապույտ ներկված ֆոնի վրա նկարված են շատ գեղեցիկ փոքրիկ ծաղիկներ կարմիր, վարդագույն, դեղին և բաց կապույտ գույներով: Բուրգի վերևի մասում ոսկեգույնով նկարված են ճյուղերի վրա ծաղիկներ և տերևներ: Բուրգից դուրս, երկու կողմերում կան երկու սիրուն ծաղիկներ: Ֆերմանի տեքստը գրված է երեք գույնով, սուսշին տողը կարմիր ներկով, երկրորդը՝ ոսկեգույնով, երրորդը՝ սև թանաքով, և այսպես շարունակաբար մինչև վերջ: Սույն ֆերմանը հանդիսանում է 18-րդ դարի վերջի տաճկական զարդանկարչության շատ գեղեցիկ նմուշներից մի օրինակ:— **Գրիշը՝** աննայտ:— **Պատվիրատուն՝** շատ հավանաբար օսմանյան սուրբան Արդույ Համիդ Ա. Ղազի (1773—1788 թթ.):— **Ծաղկողը՝** աննայտ:— **Ժամանակը՝** 1774 թ.:— **Վայրը՝** Կոստանդնուպոլիս:— **Ծանոթություն՝** սույն ֆերմանն ստացվել է Կաթողիկոսի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇՍԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

(Ֆերմանի կոճակի վերևի մասում գրված է) Սիմոն Կաթողիկոսի (Սիմոն Ա. Նրևանցի— 1763—1780 թթ.—Ն. Մ.) արաբան է 1188 (նիշրայի՝ պահնըն 1774 թ.—Ն. Մ.) թուին տաճկի:

№ 451
ՖԵՐՄԱՆ
(Տաճկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— **Մեծությունը՝** 141,5×49,8 սմ.:— **Նյութը՝** դեղնած հաստ թուղթ:— **Կազմը՝** չունի:— **Վիճակը՝** լավ:— **Գրությունը՝** միապտու:— **Տողերը՝** 34:— **Գծումները՝** ստանց նշումի:— **Գիրը՝** արաբատա:— **Զարդագրություն՝** ֆերմանի վերևի կիսում կա շատ գեղեցիկ մի զարդանկար, բրգանձ,

որի լայնությունը 31,5 սմ. է, իսկ բարձրությունը՝ 54 սմ.: Բուրգի ներքևի մասում վարդագույն և բաց կապույտ ֆոնի վրա ոսկեգույն կապրերով գրված է երկրի սուլթանի անվան խորհրդանիշը (դոռան): Բուրգի մեջ, վերևում, կան տերևանման չորս զարդեր, որոնց ֆոնը ոսկեգույն է, իսկ մեջն էլ նկարված է մեկական վարդագույն վարդ, կանաչ տերևներ և կապույտ ծաղիկներ: Բուրգի կենտրոնում կա մի գեղեցիկ զարդանկար, որ բաղկացած է վարդագույն մի մեծ վարդից, որի շուրջ բոլորը կան վեց գունավոր (կապույտ, դեղին և նարնջագույն) փոքրիկ ծաղիկներ և կանաչ տերևներ: Բուրգի գագաթում կա մի զարդանկար ևս, որի ոսկեգույն ֆոնի վրա նկարված է վարդագույն մի վարդ, շրջապատված դեղին, նարնջագույն և բաց կապույտ երեք փոքրիկ ծաղիկներով: Բուրգի մեջ մնացած տեղերը ոսկեգույնով նկարված են ծաղիկներ, տերևներ և ճյուղեր: Սույն ֆերմանը հանդիսանում է 19-րդ դարի սկզբի տաճկական զարդանկարչության շատ գեղեցիկ անուշներից մի օրինակ:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ շատ հավանաբար օսմանյան սուլթան Սելիմ Գ. Դազի (1788—1808 թթ.):— Ծաղկողը՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 19-րդ դար:— Վայրը՝ Կոստանդուպոլիս:— Ծանոթություն՝ սույն ֆերմանն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇՍԱՍԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

(Ֆերմանի կոնակի վերևի մասում գրված է)
Դաիթ (Դավիթ Ե. Էնեզեթի—1801—1807 թթ.— Ն. Մ.) Կաթողիկոսի ֆերմանն է:
(Ֆերմանի կոնակի ներքևի մասում գրված է)
Դաիթ Կաթողիկոսի ֆերմանն է:
(Կողքը ռուսերեն գրված է հետևյալը)
№ 84 25 го РИДмеба
1223 г. Гед мһра:

№ 452
ԿԱՆՈՒՄԱԳԻՐ
(Պարսկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 90,5×26,6 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած հասարակ թուղթ:— Կազմը՝ կոնակում թուղթ է կպցված:— Վիճակը՝ բավարար:— Գրությունը՝ միապույն:— Տողերը՝ 30:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատառ:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ Աբաս Դուլի խան:— Ժամանակը՝ 18-րդ դար:— Վայրը՝ հավանաբար Սպահան:— Ծանոթություն՝ պարսկերեն տույն կալվածագիրն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ջեռագիրն ունի երեք մաս: Առաջին մասում խոսվում է Էջմիածնի Մայր Տաճարի քարերը քանդելու և Նոր Ջուղա տանելու, ինչպես նաև Մով-

սես վարդապետին նոր եկեղեցի կառուցելու մասին: Երկրորդ մասում խոսվում է Էջմիածնի վանքի ջրերի և կենդանիների, ինչպես նաև ջրի պակասի համար Թահմազ Դուլի խանին տրված բողոքի մասին: Երրորդ մասում խոսվում է այն մասին, որ քաղաքում (Էջմիածին) ջուր չի մտնում, որով բնակիչները նեղություն են կրում: Ջուրը շատացնելու համար նորոգում են ջրհորները և խնայում ջուրը:

ՀԻՇՍԱՍԿԱՐԱՆ

Կալվածագրում չորս տեղ կա Աբաս Դուլիի սև կնիքը, 1,8×1,3 սմ. չափերով, որի վրա գրված է «Աբաս Դուլի»:

ՀԻՇՍԱՍԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

(Կալվածագրի կոնակում գրված է հետևյալը)
Զմնսցե:

Ջուղայեցի Յակոբ Կաթողիկոսն գերիս արգս առնէ Աբաս Դուլի խանին: Նախ խնդրէ ունել ի վերայ իւր և ի վերայ Սրբոյ Աթոռոյս զխնամս, որ աւելս ասէ հայրն քոյ Ամիրխիւնայ խանն, և երբայրն քոյ Թահմազ Դուլի խանն ունեցեալ են, և նոցին խնամօքն Աթոռն մեր զշինութիւնս է ստացեալ, (որոց գրաբերարութիւնսն յիշեցուցանէ յաւուրց Դաիթ և Մելքիսէ կաթողիկոսացն:) զի և այժմ ասէ ի շինութեանց: Երկրորդ՝ վասն հաթրինջ գիւղին, թէ գիտես դու, զի ի բնէ անդի գիւղն այն Սրբոյ Աթոռոյս օթլակեախն է, և ամենայն անասնոց կեցութիւն անդուստ լինի: Որոյ բնակիչքն քան զայս յառաջ փախեան յերկիրն օսմանցոց, և Ծախիււ վանն եկեալ ի միջի նորին նստաւ և զարթեաց: Եւ յետ նոցա քիրաքեան լու... գարթեաց: Մեք արգ արարաք Խօսրօվ խանին, զի զնոսա անտի հանցէ, նա ոչ կարաց հանել: Յետոյ Ծախին արգ արարաք, և Ծախն զույսմ ետ, և Մահմատ Դուլի խանին հրաւայեաց հանել զնոսա անտի, որ և էհան: Եւ մեք ասէ յանձն առաք տալ վասն գեղջն ի տարուջն զէ թուման մուտախլ: Եւ այժմ ևս ասէ զնոյն ....., և եւ զգեղն վերստին շինեցից: Իսկ թէ կամիցիս ասէ անելի առնուլ քան զէ թումանն, ես ոչ կարեմ զգեղն շինել, և անդ ոայաթ ոչ մնայ: Եւ վասն է թուման տալոյն, և ոչ քան զայն անելի, ասէ հարց զդաթարդարսն, և ի նոցանէ ստուգեա: Եւ Ալլախ վերտի ոմն գրէ և վկայէ թէ՛ յիրաւի է թուման եր մուտ ..... որրդ արզն է վասն քանքանին՝ որ է ի մէջ Սրբոյ Աթոռոյս: Թէ զմեծ բարեբարութիւնս աւրարի ես, գեղջս ի քոյ աւուրս, որք Բ ամիս վասն ջրոց պաղելոյն՝ զմեծ վիշտս կրէին: Եւ հանի ասէ զքանքան մի, և ածի ի մէջ գիւղին և վանիցս: Եւ խնդրէ, զի եթէ զվարկեանս առնիցէ ի վերայ անլորդ ջր ..... բնիս, հրամայեացէ զի մայրաքաղաք լիցի, և բահրայ մի առցի, և ոչ ոք յայնցանէ զշիթալ ինչ արասցէ: Եւ խանն զամենայն խնդիրսն կատարել ի ներքոյ իւր քան զիւր խնդրոցն գրէ զհրաման լինիլ այնպէս:

№ 453

ԿԱՌՈՒԱԾԱԳԻՐ
(Պարսկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 42,3×24,2 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած և կեղտոտած բարակ թուղթ:— Կազմը՝ կոնակում ուրիշ թուղթ է կազմված:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գրությունը՝ միասյուն:— Տողերը՝ 14:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատատ:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 1673 թ.:— Վայրը՝ անհայտ:— Ծանոթություն՝ սույն կալվածագիրն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ձեռագրում խոսվում է Էջմիածնի վանքի այգիների մասին կ'ավանդվում է, որ 14 թուման է տրված ծառեր տնկելու համար:

ՀԻՇՍԱՍԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(Առաջին էջի աջակողմյան լայն լուսանցքում կա նետկալ կաթողիկոսական կարմիր հինգ կնիքները և չորս գրությունները.)

Ա. (Կլոր կնիք, 2,2 սմ. տրամագծով, որի մեջը գրված է նետկալը)

Յակոբ վարդապետ, թվ. ՌՃԴ (1655 թ.—Ն. Մ.):

(Իսկ կնիքի շուրջ բոլորը գրված է)

Քրիստոսի ծառայ Յակոբ կաթողիկոս:

(Կնիքի ներքևում նոտրգրով գրված է Հակոբ կաթողիկոսի ձեռագրով նետկալը)

Յիսուսի Քրիստոսի ծառայ.

Յակոբ Կաթողիկոս, Աշտարակայ այգին ետո Սաղմոսավանիցն, և գոր ինչ ի թղթոջս գրեալ է, խնով յօժարութեամբ է (Հակոբ Գ. Ջողայեցի, կաթողիկոս 1655—1680 թթ. —Ն. Մ.):

Բ. (Կլոր կնիք, 2,9 սմ. տրամագծով, որի մեջի գրությունը սղտոր է և չի կարդացվում: Միայն «Կաթողիկոս» բառի մի մասն է կարդացվում):

(Սրա ձախակողմում կա ձվաձև մի ուրիշ կնիք, 1,9×1,5 սմ. չափերով, որ դարձյալ սղտոր է և չի կարդացվում):

(Այս երկու կնիքների ներքևում նոտրգրով գրված է Եղիազար կաթողիկոսի ձեռագրով նետկալը)

Ըստ շնորհի և հրամանաց Տեսուն Յակոբայ Կաթողիկոսի, առ Աստուած փոխեցելոյ: Եւ եւ նընաստ Եղիազար Կաթողիկոս հանցեալ հրամանաց հունէթիս, ետո զԱշտարակու զայգին, որ էր բնական վախճի Գարբիէլ վարդապետին, Սաղմոսավանացն: Այլացողոյն ամօթալի լիցին առաջի Աստուծոյ: (Եղիազար Ա. Այնթապցի, կաթողիկոս 1681—1691 թթ.—Ն. Մ.):

Գ. (Վեցանկյուն կնիք, 1,6×1,6 սմ. չափերով, որի մեջը կապերով գրված է նետկալը)

է

Նամակաւո Կաթողիկոս

ՌՃԽ (1691 թ.—Ն. Մ.):

(Կնիքի ներքևում նոտրգրով գրված է Նամակաւո կաթողիկոսի ձեռագրով նետկալը)

Յիսուսի Քրիստոսի ծառայ Նամակաւո Կաթողիկոս ըստ վերոյ գրեալ Հայրապետացն և եւ գրեցի է կնիքիցի հաստատուն լիցի, և այլայլոյքն նզովեալք եղիցին ի յԱստուծոյ: (Նամակաւո Ա. Եղևասցի, կաթողիկոս 1691—1705 թթ.—Ն. Մ.):

Դ. (Ութանկյուն կնիք, 2,1×1,7 սմ. չափերով, որի մեջ կապերով գրված է նետկալը)

է

Արքամաճ Կաթողիկոս

ՌՃՀԹ (1730 թ.—Ն. Մ.):

(Կնիքի ներքևում նոտրգրով գրված է Արքամաճ Կաթողիկոսի ձեռագրով նետկալը)

Եւ եւ նուստ ծառայ Քրիստոսի Արքամաճ Կաթողիկոսսս վերոյ գրեալ լուսանոցի վնիսցն վկայութեամբն վկայեմ յայսմ այգոյ Սաղմոսավանից լիցելոյն. եթէ որ այսուհետև խառնակէ նզովեալ եղիցի յԱստուծոյ և յամենայն սրբոց նորս. Ամեն: Գարձեալ այս այգի Յովսափ վարդապետի հօրեկոթօր յիշատակն է, որքան ինքն կենդանի է եղն ձեզ իլախայ չկայ (Արքամաճ Բ. Խոշարեցի, կաթողիկոս 1730—1734 թթ.—Ն. Մ.):

(Կալվածագրի կոնակում գրված է նետկալը)

Կեանքիլիքն:

Ջողայեցի Յակոբ Կաթողիկոսն զայգի մի անուն ի յԱշտարակ ի ժԴ թումանի, և յետոյ յիշատակ սոյ Սաղմոսավանից ի յառաջնորդութեան Ազնոյ Բանից Գարբ(ի)էլ վարդապետին: Ի թուին տանկաց 1084 (1706 թ.—Ն. Մ.): Որոյ ոչ էրկեն Գեորգի և Ծմաւօսի սցգիրն և բուչն:

№ 454

ԿԱՌՈՒԱԾԱԳԻՐ
(Պարսկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 43,4×31,8 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած հաստ թուղթ:— Կազմ՝ չունի:— Վիճակը՝ բավարար:— Գրությունը՝ միասյուն:— Տողերը՝ 16:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատատ:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 1825 թ.:— Վայրը՝ Պարսկաստան:— Ծանոթություն՝ սույն կալվածագիրն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Կալվածագրում խոսվում է Էջմիածնի վանքի այգու համար հարյուր թուման տուրք տալու մասին:

ՀԻՇՍԱՍԿԱՐԱՆ

(Ձեռագրի առաջին երեսում կա պարսկերեն մի կնիք (2 օրինակ), 2x1,6 սմ. չափերով, որի վրա գրված է հետևյալ անունը)

Մոհամեդ Աբաս:

Ձեռագրի ներքևում կա հիշրայի 1241 թվականը (այսինքն 1825 թ.—Ն. Մ.):

ՀԻՇՍԱՍԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(Ձեռագրի առաջին երեսում կա հայերեն մի կնիք (2 օրինակ), 1,6x1,4 սմ. չափերով, որի վրա գրված է հետևյալը)

Ք.(րիստոսի) Ծ(առայ)

Սարգիս

1823:

(Ձեռագրի կոնակում գրված է հետևյալը)

Մեր այգոյ դապալայն է:

(Կա ութանկյուն կարմիր մի կնիք, 2,3x2,1 սմ. չափերով, որի վրա կապարերով գրված է հետևյալը)

Յովհաննէս Կաթողիկոս

ՌՄԶ (1831 թ.—Ն. Մ.):

Ի 1834 ամի ի 6 յուլիսի զճշանակեալն յայսմ դասակարգի զայգին, զոր գնեալ ենք մեք սեպհական արդեամբք մերովք ի Սարգսէ Տեղապահեան, շնորհեցաք քեզ քնտորդուդ մերում Գրիգորիդ Սիմօնեան՝ ի մշտնջենաւոր ծառանգութիւն քեզ և որդոց քոց, յորում չունի ոք իշխանութիւն ոչ այժմ և ոչ առ ապսլն վէճ ինչ բանալ ընդ քեզ կամ ընդ ծառանգաց քոց: Վասն որոյ կնքեմք մերով Հայրսպետական կնքով և ստորագրեմք:

Կաթողիկոս ամենայն Հայոց Յովհաննէս:

Ըսոյն դարաւայ որով շնորհեալ է ինձ արբազանգոյն Հայրսպետն զսեպհական զայգին իւր գնեալն ի Սարգիսէ Տեղապահեան այժմ ես որովհետև ի սմայն ճշանակեալ զայգին փոխարինմն ընդ դապանլոյ անվան տամ արբազան սինողոսի արքոյ աթոռոյ Էջմիածնի գրեցի իմով ձեռամբ և ըստօրագրեմ:

Գրիգոր Սիմօնեան Ներսէսեան
ի 1835 ի 24 յուլիսի, ի Սուրբ Էջմիածին:

№ 455

ԿԱՂՈՒԱԾԱԳԻՐ

(Պարսկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 51,1x27,5 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած հաստ թուղթ:— Կազմ՝ չունի:— Վիճակը՝ բավարար:— Գրությունը՝ միասյուն:— Տողերը՝ 22:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատառ:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 1853 թ.:— Վայրը՝ Պարսկաստան:— Ծանոթություն՝ սույն կալվածագիրն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ձեռագրում գրված է, որ երևանի խանը մահացել է: Էջմիածնի վանքի մի հուղակտոր վեճի առարկա է եղել, ապա այս վեճը լուծվել և վերջացել է:

ՀԻՇՍԱՍԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(Առաջին երեսում կա պարսկերեն երկու կնիք, ինչպես նաև հայկական երկու անուն և երկու կրճիք)

Ես Մեթի որդի խօճ(ա) Գրիգորն վկ(այ)եմ (կնիք):

Ես խօճ(ա) Սարգիս վկ(այ)եմ (կնիք):

(Կոնակում գրված է հետևյալը)

Քիրաջ շուս փիրի Թարիզի մլքի դապալէն այս է: Ի մէջն գրեալ գոյ որպիսութիւն սորին, բաց կարդա: Քիրաջշուին է:

Մի գետնոյ վէճ ընդ մից տաճկի սուլֆ արարեալ աջոնդայ վէքիւն Էջմիածնի տունալ է երեք թուման և գետինն մնացեալ է Էջմիածնի:

Քրաջ լուի մուքն Փիրի և այս է նոյն Քիրաջլուն դարվիշի մուքն որ Սբ. Էջմիածնայ ջախմէր գիլու տղա խան Մահմատն, իւր վարիս ներոջն, բաի արա Դ թուման վ շիխն Սօխարար Աթաբա տուինք այս դապալէս առինք, թիվն հազար հարուր երկու (1853 թ.—Ն. Մ.) և տաճկաց թիւն ՌԿԴ (1853 թ.—Ն. Մ.):

Մեթի որդի խօճ(ա) Գրիգորն վկ(այ) (կնիք):

Խօճ(ա) Լևետիսն վկ(այ) (կնիք):

Արզումբէկի որդի խօճ(ա) Գրիգորն վկ(այ):

Դարմաներնց. Մարտիրոսն վկ(այ) (կնիք):

Տանուտը Գասպարն (վկա) (կնիք):

Տանուտը Մարգարեն վկ(այ) (կնիք):

Թաթոսն վկ(այ):

Ախիկենց Միրզայիսն վկ(այ) (կնիք):

Մէլիքի որդի Յակոբ Զանն վկ(այ) (կնիք):

Խօճ(ա) Սարգիսն վկ(այ) (կնիք):

Ղազարի որդի Կարապետն վկ(այ) (կնիք):

Աւաքի որդի Ազատի այն վկ(այ):

Զազարի որդի Մնացալյանն վկ(այ) (կնիք):

Ուստա Դաւուտն վկ(այ) (կնիք):

Դանիէլն վկ(այ) (կնիք):

(Կնիք) (անընթեռնելի):

(Կնիք) Պետրոս:

№ 456

Ֆերման

(Պարսկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 53,8x38,2 սմ.:— Նյութը՝ դեղնած և կեղտոտած հաստ թուղթ:— Կազմ՝ չունի:— Վիճակը՝ լավ:— Գրությունը՝ միասյուն:— Տողերը՝ 14:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատառ:— Զարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ պարսից Ֆաթալի շահ (1796—1834 թթ.):— Ժամանակը՝ 1804 թ.:— Վայրը՝ Պարսկաստան:— Ծանոթություն՝ սույն ֆերմանն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՔՈՒԱՆԳԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ճերմանում խառնում է Լյմիածնի վանքի մասին, որ էր տաճարի զանգերը դողանցեն, մարդ չխանաարի և չարգելի: Մայր տաճար էկող ուխտավորներին չարգելել ապրանքներ բերելու: Ապա խուչվում է այն մասին, որ ոչ ոք իրավունք չունի տաճար մտնելու և մեջի իրերը գրավելու:

ՀԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

(Ձեռագրի վերնում կա պարսկերեն ձվածն մի կնիք, 1,7x1,1 սմ. չափերով, որի վրա գրված է հետևյալ անունը)

Յաթ Ալի:

(Ձեռագրի ներքևում կա հիջրալի հետևյալ թվականը)

1219 թ. (1504 թ.—Ն. Մ.):

ՀԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(Ձեռագրի կոնակում գրված է հետևյալը)

Յաթալի շահի ֆերմանի օրինակն է և ..... Մայր Աթոռոյն և ..... ի .... սորին: Ի ներկայ գրեցեալ ծանօթութիւնքն սխալմամբ են գրեցեալք, հազունդ և օգտակար հղալաշտակ է այն վասն ամենայն հարկատրացն և վասն առիտաջոյն և զնոյն շահարիկ:

(Ներքոհիշյալք գրված և ապա ջնջված է):

Վասն Փիլիպպոս Կաթողիկոսին (Փիլիպպոս Ա. Աղբակեցի, կաթողիկոս 1632—1655 թթ.—Ն. Մ.):

Փոքր Շահ Ապասի հրովարտակ է վասն մաղաբութեան մըքաց Սրբոյ Աթոռոյս և տավարաց. այլն վասն զարեւոյ զմուքսն Սրբոյ Աթոռոյս ոմանց և ոչ տալոյ ըստ օրինի. այլն վասն հրամանի գնալոյ յերուսաղէմ:

Բ հրովարտակք ևս զոն մի վասն Սրբազան Փիլիպպոս Կաթողիկոսին յերուսաղէմ գնալոյ և մի վասն Աղեքսանդր Կաթողիկոսին (Աղեքսանդր Ա. Ջուղայեցի, կաթողիկոս 1706—1714 թթ.—Ն. Մ.) յերկիրն օսմանցոց գնալոյ հրաման, և պատուէր, զի տեղապահի նոցին հպատակք լինիցին ամենեքին որպէս կաթողիկոսի, և թագաւորականք ևս ի պատուի ունիցին զտեղապահսն:

№ 457

ՀՐՈՒՎԱՐՏԱԿ

(Տաճկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 75,5x51,7 սմ.— Նյութը՝ սպիտակ հաստ թուղթ:— Կազմ՝ չուփի:— Վիճակը՝ անբավարար, թղթի ձախակողմյան մասը կրծված է մկան կողմից:— Գրությունը՝ միասյուն:— Տողերը՝ 27:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատառ:— Ջարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 18-րդ դար:— Վայրը՝ Թուրքիա:— Ծանոթություն՝ սույն հրովարտակն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(Սառչից երեսուն կա ձվածն մի փոքրիկ կնիք, 1,3x1,2 սմ. չափերով, որի վրա կա հետևյալ անունը)

Ռաթ Ամնալ Ամուր Համիդ:

(Ձեռագրի կոնակում հետևյալն է գրված)

Հոգևոյս Սիմէօն Կաթողիկոսին Խչ Քիլիսէ բնակելոյն պէրաթն է:

№ 458

ԿԱՌՈՒԱՄՎԱԳԻՐ

(Տաճկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծությունը՝ 216,5x16,5 սմ.:— Նյութը՝ կեղտոտած և դեղնած թուղթ, տեղ-տեղ մաշված և ծակված:— Կազմը՝ հետագայում կոնակում սպիտակ թուղթ է կազմված, 231x23(24) սմ. չափերով:— Վիճակը՝ անբավարար:— Գրությունը՝ միասյուն:— Տողերը՝ 77:— Գծումները՝ առանց ճնշումի:— Գիրը՝ արաբատառ:— Ջարդագրություն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 1488 թ.:— Վայրը՝ Թուրքիա:— Ծանոթություն՝ տաճկերեն սույն կապվածագիրն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ձեռագրի սառչից երեսի ներքևի մասում կա երեք սև կնիք զանազան չափերի, իսկ վերևի մասում էլ, առանձին տեղերում, կա չորս սև կնիք, բայց ոչ էլ տաճկական անուններով, սակայն անընթեռնելի:

(Ձեռագրի կոնակում կա հետևյալ արձանագրությունը)

Ի ՊՂԳ թուռն տաճկաց (1488 թ.—Ն. Մ.): Ամիրբեմալ Ապղին քէլ մեժ ոմն, որդի խօջալ Նարրուգի տաճկի, որդոյ խօջալ Հէլդարին: Ծախմ. Զհանձախի որդի Ջարաբիս վարդապետին յերկրոջս երեսուն և ի Նահիսյան Գատնոյ՝ զՄանկուս գիղն: Որոյ կողմանքն են Մանկեախտոս, Բագիրաճակերտ, Թիքմաքար և Կուտի: Նաև զգիղն Ասանիկ, որ ևս է ի Գատնի: Որոյ կողմունքն են Ղուչունախ կոչեցեալ տեղին, Քեռտաղարայն, Շիկավանքի ձորն, և լեռնակողմն՝ մինչ ի Մանկուս: Այլն զգիղն Կուտիս: Որոյ կողմունքն են Քեռտաղարայն, Սուրբ Սարգիս, Շիկավանքի ձորն և Քեռտաղարդի բերդը: Այլն զգիղն Հայոցթառ: Որոյ կողմունքն են Բահիմբերդ, Արուակ, Իշխանախաչ և Սաչաղբիւր: Այլն զԿուտուզվանք կոչեցեալ հանդը: Որոյ կողմունքն են Գետախառնորդ, Տարխունակ, Շիկաքար, և Աղջոց վանքի ջուրն: Այլն զԼէւն Կոխթայ: Որոյ կողմունքն են Գարուտ գեղջ հանդն, Արթուզ գեղջ հանդն, Հուտտար և Թիքմաքար: Այլն զԱւանասար կոչեցեալ հանդն: Որոյ կողմունքն են Աղեարու ձորն, ճանապարհն՝ որ դէպի տիզն կրթայ՝ մինչ ի Արթուզ գիղն, և Ղուտուչայն: Այլն զգիղն Թերմիս: Որոյ կողմունքն են Աճղաւ:

խարու գեատուկն, Հայաձոր կոչեցեալ ձորն, վերոյ ջուրն, և այն աղբեր ջուրն, որ Հունակ կոչի: Այլն գ/Սուրբ-Մարգիս գիւղն: Որոյ կողմունքն են Աղմա-դանու սարն, Թիքմաքարն, Քարաղբիր և Ծիկա-վանք: Որք ամենքեան են է՛ գիւղ, և Բ հանդ: Ո-րոց ամենից գինն է ԵՒ (5000—Ն. Մ.) դինար: Այս Ջաքարիս վարդապետս լեալ է Առաջնորդ Հա-յոց Թառու վանիցն Սրբոյ Ամենափրկչին: Եւ յայց գիւղորէիցս տակաին ունի Սուրբ ուխտն, թեպէտ, աղծմ ինքն և գիւղորայքն աներ կան: Նորոգեցաք գթողթս և գրեցաք զայս, ի ՌՄԺԸ (1769 թ.—Ն. Մ.) թուոջ մերում, և ի տանկաց՝ ՌժԶԳ (1769 թ.—Ն. Մ.) թուոջն, ի Սուրբ Աթոռս Էջմիածին:

(Այլի ճերքում կա 20 տողանոց ռուսերեն մի գրութիւն 1839 թվականի և չորս ստորագրութիւն):

№ 459

ՎԱՂՈՒԱԾՄԱԳԻՐ
(Տանկերեն)

Թերթերը՝ 1 կտոր:— Մեծութիւնը՝ 184×26 սմ.:
—Նյութը՝ դեղնած և կեղտոտած բարակ թուղթ:—
Կազմը՝ կոնակում թուղթ է կպցված, 185,2×34,7 սմ. չափերով:— Վիճակը՝ բավարար:— Գրութիւնը՝ միասլուն:— Տողերը՝ 18:— Գծումները՝ առանց ճշումի:— Գիրը՝ արաբատառ:— Ջարդագրութիւն՝ չունի:— Գրիչը՝ անհայտ:— Պատվիրատուն՝ անհայտ:— Ժամանակը՝ 1639 թ.:— Վայրը՝ Թուրքիա:— Ծանոթութիւն՝ սույն տանկերեն կալվածագիրն ստացվել է Կաթողիկոսարանի արխիվից 1974 թ. մարտի 16-ին:

ՀԻՇՍԱՍԱԿԱՐԱՆ

Ջեռագրի վերջում կա հիշրայի 1049 թվականը (1639 թ.—Ն. Մ.):

ՀԻՇՍԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

(Ջեռագրի առաջին երեսում կա հետևյալ գրու-թիւնները)

(Յ)անուն Աստուծոյ եւ՝ Սէթի որդի, սուտանուն Յակոբս իմ կամա յոժարութեամբ տվի Նորայգե-դու Ջ դանք մուլքն Մարխաննց, ի գին Թորոսի, ի գին Գառնուկենց ջաղացն: Եղայվարդայ Դ դան-կուկէս մուլքն ինչիսի գրումն գրածայինք դապու-լայ: Թվ. ՌժԹ (1680 թ.—Ն. Մ.) Սուրբ Էջմիած-նայ վախմ մերջալն յետ տիսուն Յակոբ փոշանա-նակ Սուրբ Լուսաւորչին քնա յոր ձեռուր պահայ միճցի ուր վաղջան ամեն շաքաթ կիրակի պատա-րագում յիշեն Յակոբն և իւր ընդամիքն յետ ճորայ վաղջանուն. ով որ փողանակ. ճստի ճայ յիշայ որ-դոց որդի մինչ ի գալուստն Քրիստոսի. մէկ մէկ ուպս(ն)վէր տան թէ ըզմեղայ որս յիշեն ոչ պա-տարագից գրկեն դատաստանին իմ կեռնեմ մազ անողի յախէն ես մեղայորս մաղամ բիմով գրեցի յի-

շատակ իմ ճնօղանցն և հանգուց(ե)ալ զեղբարցն ի-մոց, թէ մեր յիշադակն իմ մահվանէն յետն այլ և այլ խաւսի ԳժԺԸ—(318—Ն. Մ.)—հաքրապետաց նգովքի տակին լինի, կալած կապած լինի Սուրբ Էջմիածնովն (կնիք):

- Եւ Ղաֆիս որդի Նազարի վկեայ (ստորագրու-թիւն):
- Ամիրջանի որդի եւ Աւետիքս վկեմ. (կնիք):
- Եւ Իսահակ վրդայտս. վկայ (կնիք):
- Եւ Քաղտալսարս վկեմ.:
- Եւ Դաիթ վրդայտս. վկեմ. այսմ բանի (կնիք):
- Եւ Թաքալէնց Աւետիքս վկեմ. (կնիք):
- Եւ Սիմոն վկ. (կնիք):
- Եւ Գերաքի ուրդի Գիրիգուրիս վկ. (կնիք):
- Եւ Ջաքարէս վկ.:
- Եւ Ուրբում աղէս վկ. (կնիք):
- Եւ Աղինց Աւետիքս վկ. (կնիք):
- Եւ Ուսկան վկ. (կնիք):
- Եւ յԱրիվանցի Գարեւէի ուրդի Նկուղուսիս վկ.

- (կնիք):
- Եւ քաղայմայչի խաւջայ Ջէնիս վկ. (կնիք):
- Եւ Կուզկանց Աւետիկս վկ. (կնիք):
- Եւ Մանուկս վկ. (կնիք):
- Եւ Ուլուխանս վկ.:
- Եւ Խօջա Պետրոսի որդի Պողոսն եղրր. լսեցի վկ. (կնիք):
- Եւ նախշարար Մինաս վկ. (կնիք):
- Եւ Մարութե որդի Յակոբջանս վկ. (կնիք):
- Եւ Գառքեի աղ. Նիկողոսն վկ. (կնիք):
- Եւ Առաքեալ վրդայտս. խօջայ Յակոբջանի բե-րանի իրդարն լսեցի. վասն որոյ վկայեմ այս բանիս (կնիք):
- Եւ Յակոբջանս խ(օ)ջա Պող(ո)սի որդի վկ. (կնիք):
- Եւ Յակոբի որդի Ովանէս վկ. Աստուած խոր իր Բ(ա)մար:
- Եւ վախճի կողմէն Ջոկսանատ եմ ավել էս կող-մէս էլ գրուց չունիմ. էս գիրս էլ իմ ձեռացս գիրս է (կնիք):
- Հեզազ վկ. (կնիք):
- Էս գիրս եւ ինչ էստոր միչում գրած այ ինձ Յակոբի որդի Սարգիս եւ դապուլայ (կնիք):

Մաշուր Սարգիս որ թուրքի անուն էս Սարուխան (կնիք):

Եւ Սիմէօն Կաթողիկոս աղուանից (Սիմեոն Խոտորաշենցի, կաթողիկոս 1675—1701 թթ.—Ն. Մ.) զայս թուղթս մօտրեցի պատճառ այն, որ Երե-վանցի Յակոբջանն այգիք որ վախմ էր արարեալ Սրբոյ Էջմիածնայ նրա տղայ Սարգիսն, որ թուր-քերն Սարուխան անեն, մեր յաջև իղրար արար, իմ հօր տուած վախմերն հաստատուն է և ինձ դա-ւուլ, այլ իլախս չունիմ (այստեղ կա հայրապետա-կան կարմիր մեծ կլոր կնիքը, 2,4 սմ. տրամագծով, որի վրա գրված է)

(Ծարունակելի)